

Kömür Karası

– *Yadigar* · 14 Mayıs 2014

İşte bir kötü haber daha , somadan. Aslında söylenecek çok fazla bir şey yok bunun üzerine. Alışkınız biz , üzülen suratlar , içi delire delire oğluna ağlayan anneler. Gözündeki yaşı sildikçe karaya boyanan göz altları kapatıyor yaşlarını , bir avuç kömür akıyor yüreğinden bu defa. Ağlıyorum, insan olmayışına bazılarının...Her gün binlerce kez ölen eş ve çocuğun intikamını kim alacak? Her dakika bir kişi daha büyüyor ölümlerden,her saniye bir şehit daha ülkeden...Sorumlusu kim ben miyim? Söylesene kaç defa daha ölmeye diye girecekler yerin altına.Zıkkım paralarını boğazlarından nasıl geçirecek ceketinin maliyeti madeni satın alacak civarda olan zihniyetler! Binlerce kişi bin...İnsan bir vicdan sahibi olarak doğmamışın evet! ama senin yüreğinde mi yok be adam! Gözlerimizin önünden avuçlarımızın içinden kayıp giden o öpülesi eller, arkasında aklını kaybetmiş bir ana,ölmeyi en candan isteyen bir eş ve daha ne olduğunu bile anlamadan ağlayan çocuklar bırakmıştır.Şimdi bana bir gerekçe sunun.Mantık yaratın.Yok ki!

Biz bugün saatlerce ağlamanın yanısıra acıyı olduğu gibi içimizde yaşadık,ellerime baktım "kömür karası" yüreğime dokundum utandım! Acıyorum içten içe yasa boğuluyorum.Sizin elleriniz olurum,sizin kıyafetiniz olurum,sizin kapkara alnınızı öper omzuma koyarım,o kokuyu ölüm gibi çekmişliğim var içime sizin içiniz olurum.Yastayız yasta olmalıyız,bugün dökülen tüm yürek kanları kusulan tüm iç sancıları sizin için...

Yastayım,dokunmayın...